

**JELENIOGÓRSKIE TOWARZYSTWO
FOTOGRAFICZNE**

***Maja Ewa
Pruska-Zbrzeska***

wystawa fotografii

„Transcendens”

**GALERIA JTF
JELENIA GÓRA ul. Podwale 1a
KWIECIEŃ 2004**

Maja Ewa Pruska-Zbrzeska
Warszawa

Maja Ewa Pruska-Zbrzeska ukończyła Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Fotografią interesuje się od wielu lat. W 2000 roku zostaje przyjęta do Fotoklubu Rzeczypospolitej Polskiej-Stowarzyszenie Twórców. Uczestniczy w wystawach, konkursach, plenerach fotograficznych. Zdjęcia swe publikuje w wielu czasopismach i wydawnictwach.

Z inspiracji i dzięki uprzejmości dyrektor fundacji „Fotografia dla przyszłości”, Pani Małgorzaty Dołowskiej wystawę tę prezentowała w Fotoklubie RP w Warszawie.

Maja Ewa Pruska-Zbrzeska uprawia również poezję, pisze bajki i baśnie. Zachęcona przez przyjaciół przygotowała zbiór wierszy „Obecność w nieobecności”. Przedstawione tu (podczas wernisaży) utwory poetyckie pochodzą z tego właśnie zbioru, z rozdziału „Transcendens”.

Wystawa wyprzedza publikację tomiku poezji, której towarzyszyć będzie płyta słowno-muzyczna z recytacjami znanych aktorek i aktorów sceny polskiej.

Zdjęcia, wiersze i muzyka Andrzeja Rejmana, twórcy muzyki filmowej i medytacyjnej, mają przenieść uczestnika tej ekspozycji multimedialnej w świat..... zatrzymanej chwili.....

ZDĄŻYĆ

Od poczęcia
Kalendarz
Odlicza dni
Ku końcowi

Twojemu końcowi

Każdego dnia
Jesteś bliżej
Kresu

Zdażyłeś nauczyć się
Kochać innych
Nim odejdiesz

Zdażyłeś kochać
Tych co są obok
Nim odejdiesz

Zdażyłeś nauczyć się
Kochać siebie
Nim odejdiesz

Odejść możesz już
Odejść możesz jutro
Kto to wie

SZCZĘŚCIE

Dokąd idziesz dokąd zmierzasz

Szczęście to ulotny moment
jak ulotność życia
wszystko jest i nie
hologram to ty to ja
szukasz
nieraz ulegasz złudzeniu

Każdy rodzi się zagadką
dla siebie i innych
jedna zagadka to problem
dwie to podwójny problem
i dwie zagadki mają dwie zagadki
nikt nie zna siebie ni innych

Ciągle mądrzejszy...
tkwiąc w chorobliwej pogoni
czy nauczysz czegoś
swoje ja

Opinie:

(...) poezja ta daje wyraz dążeniu człowieka ku ocaleniu przez różne formy partnerstwa z kimś drugim, przez miłość, a nade wszystko przez radość, jaką niesie spełnienie sensu istnienia dzięki życiu w kręgu rodziny, a także dzięki wybieganiu poza myślenie potoczne, w stronę refleksji religijnej i pociechy w modlitwie.

prof. **Kazimierz Bartoszyński** *Instytut Badań Literackich PAN*

(...) Maja Ewa Pruska-Zbrzeska ma wyrazistą świadomość literacką i chodzi tu nie tylko o aluzje do utworów Mickiewicza, Norwida, Tuwima, ale przede wszystkim świadomość formy. Jej styl jest precyzyjny i zrozumiały, a przy tym, giętki, bogaty, pełen urody, choć powściągliwy wyrażaniu stanów uczuciowych. Wnikliwa obserwacja, dystans i refleksja zdają się być charakterystyczną cechą tej poezji, a może i osobowości, zaciera się bowiem różnica między twórcą a twórczością.

dr. **Irena Szypowska** *historyk i krytyk literacki*

Te wiersze nadają nowoczesny sens odwiecznej dychotomii duszy i ciała

Jacek Wegner *publicysta*

Wydawca: Jeleniogórskie Towarzystwo Fotograficzne, ul. Podwale 1a tel. (0-75) 75-264-35

www.koda.pl/jtf e-mail: jtf1@o2.pl

Przygotowanie tekstu, skład komputerowy oraz druk: Tadeusz Biłozor, tel. (0-75) 75 26 250. Druk bezpłatny